

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/993- /2012. P.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, a panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 196/2013. (VII. 3.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panasznak a rendőrkapitányság épületében elhangzott tájékoztatás tartalmával kapcsolatban

helyt adok,

minden egyén vonatkozásban a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdés a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a bírósághoz is elő lehet terjeszteni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2012. augusztus 27-én a Panasztestülethez telefax útján előterjesztett – majd 2012. szeptember 06-án kelt beadványában kiegészített és aláírásával megerősített – panaszában előadta, hogy 2012. augusztus 26-án 18:30 órakor tért haza a feleségével közös használatban lévő ingatlanukba, amelyben gyermekükkel élnek. Az események megértéséhez előadta továbbá, hogy közte és felesége között a Budai Központi Kerületi Bíróságon házassági bontóper van folyamatban a panaszos kezdeményezésére. Felesége – aki egyébként ügyvéd – ideiglenes intézkedést kért a lakás kizárólagos használatára, a közös gyermekük nála történő elhelyezésére, gyermektartásdíjra, valamint a kapcsolattartás megállapítására. A bíróság jogerős végzésében elutasította minden kérelmét megalapozatlanság miatt, kizárólag a nyári rendkívüli kapcsolattartás kérdésében hozott döntést, hogy a gyermek érdekeit képviselje. Az adott napon a panaszos hazaérkezésekor öt és fél éves gyermekük nem tartózkodott a lakásban és a felesége nem adott felvilágosítást a gyermek hollétéről.

A panaszos ezt követően békésen leült vacsorázni, amire a felesége „verbális támadásba kezdett”, majd amikor tapasztalta, hogy ezzel nem tudja kihozni a panaszost a sodrából, az asztalon található almák közül néhányat a panaszoshoz vágott, majd a széttört almák közül egyet a fülébe nyomott, egyet pedig a szemébe dörgölt. A panaszos ekkor döntött úgy, hogy a rendőrség segítségét kéri a 112-es segélyhívó számon. A kiérkező rendőrök a személyi igazolványa és lakcímkártyája elkérését követően megállapították, hogy a panaszos nincs a közösen, életvitelszerűen lakott ingatlanba bejelentve, ezért felszólították, hogy hagyja el azt. Az intézkedő rendőr nem hivatkozott semmilyen jogszabályra, ellenben figyelmeztette a panaszost, hogy ha nem hagyja el az ingatlant, akkor rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülés miatt kényszerintézkedést is alkalmazhatnak vele szemben.

A panaszos ezt követően tájékoztatást kért a rendőrtől, hogy a továbbiakban mi a teendője, mire a rendőr elmondta neki, hogy ha nincs hol aludnia, akkor hova fordulhat. A panaszos azt felelte, hogy ezzel nincs problémája, majd megkérdezte, hogy milyen jogi lehetőségei vannak. Mivel nem kapott további tájékoztatást, kérdőre vonta a rendőrt, hogy miért nem világosította fel a rendőr a birtokvédelem jogintézményének igénybevételi lehetőségéről. A rendőr erre nem tudott elfogadható választ adni.

A panaszos az intézkedés során elhagyta a lakást, felhívta az ügyvédjét, aki telefonon keresztül tájékoztatta az intézkedő rendőrt, hogy a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 31. §-a alapján a lakás használatáról – kérelemre – a bíróság hozhat döntést, ami a panaszos esetében már végzésben megtörtént, tehát jogszerűtlen az intézkedésük. A panaszos a végzést átadta az intézkedő rendőr részére.

A panaszos még aznap este személyesen kereste fel a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányságot, hogy az ügyeletes tiszttel tisztázza a jogi helyzetet. Magával vitte a bíróság említett végzését, valamint a felesége kérelmét is, hogy egyértelmű legyen, mi alapján döntött a bíróság a lakás közös használatáról. A panaszos arra hivatkozott, hogy a Csjt. alapján nem hozhattak volna az intézkedés során ilyen döntést, hiszen arra csak a bíróságnak van lehetősége, másrészt a végzés is alátámasztja jogos lakáshasználatát. A rendőrök továbbra is fenntartották álláspontjukat, hogy jogszerűtlenül tartózkodott a lakásban, sőt a panaszos kérdésére kijelentették, hogy amennyiben hazamegy, ismételten így fognak eljárni. A panaszos álláspontja szerint sérült a magánlakás használatához való joga, mindamellett, hogy így nem tudott a gyermekéről gondoskodni, illetve vele kapcsolatot tartani.

A beadványban foglaltak szerint a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezi:

- a felvilágosítás kérésre nyújtott tájékoztatás tartalmát;
- azt, hogy a rendőrök felkérték a lakásból való távozásra;
- a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányságon az intézkedéssel kapcsolatban kapott tájékoztatás tartalmát.

II.

A Panasztestület állásfoglalása szerint az ügyben a rendőröknek a telefonos bejelentés alapján intézkedési kötelezettsége keletkezett, azonban annak csak részben tettek eleget, mivel a tájékoztatásuk nem volt teljes körű, ezért sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét állapította meg a Panasztestület továbbá az intézkedési kötelezettség határainak túllépése miatt, a távozásra felszólítás kapcsán is.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Panasztestület megküldött állásfoglalására figyelemmel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul. A tényállás tisztázása érdekében a panaszost a Ket. 51. § (2) bekezdés I. fordulata alapján végzésben nyilatkoztattételre hívtam fel (29000-105/993/13/2012. RP.). A Ket. 33. § (3) bekezdése c) pontja értelmében a nyilatkoztattétel teljesítésére megadott időtartam nem számít be az ügyintézési határidőbe, mindezek figyelembevételével az eljárás befejezésének határideje 2013. szeptember 27-re módosult.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- 2012. augusztus 27-én kelt panasz (2 lap);
- 2012. szeptember 06-án kelt panasz-kiegészítés (1 lap);
- Budai Központi Kerületi Bíróság 9.P.XI.30.236/2012/8. számú végzése (3 lap);
- BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály r. törzsszázlósának 2012. augusztus 26-án kelt, 01110/14524/2012. id. számú jelentése (3 lap);
- BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály r. törzsszázlósának 2012. augusztus 27-én kelt, 01110/8050/2012. ált. számú jelentése (2 lap);
- BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály r. törzsszázlósának 2012. október 02-án kelt, 01110-105/59/2012. P. számú jelentése (3 lap);
- BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság ügyeletes tiszt r. századosának 2012. október 15-én kelt, 01110-105/59/2012. P. számú jelentése (2 lap);
- BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály r. törzsszázlósának tanúként történt meghallgatásáról 2013. szeptember 05-én készült, 29000/105/993-25/2012. P. számú jegyzőkönyv (2 lap);
- BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság r. százados főügyeletesének tanúként történt meghallgatásáról 2013. szeptember 16-án készült, 29000/105/993-27/2012. P. számú jegyzőkönyv (2 lap).

IV.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott kifogások kapcsán álláspontom a következő:

1.) A felvilágosítás adási kötelezettség

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 188. § (1) bekezdése rendelkezik a birtokvédelemről, miszerint ha a birtokost birtokától jogalap nélkül megfosztják, vagy birtoklásában zavarják (tilos önhatalom), birtokvédelem illeti meg. A Ptk. 191. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint akit birtokától megfosztanak vagy birtoklásában zavarják, a jegyzőtől egy éven belül kérheti az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1) és (2) bekezdései szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 166.§ (1) bekezdése szerint a magánlaksértés szabálysértést követi el az, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtevesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176.§-a szerint magánlaksértést követ el, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel, hivatalos eljárás színlelésével bemegy, vagy ott bent marad (vétségi alakzat). Büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére vagy megtevesztéssel a) éjjel, b) fegyveresen, c) felfegyverkezve, d) csoportosan bemegy vagy ott bent marad.

A Btk. 170. § (1) bekezdése szerint könnyű testi sértés vétségét követi el az, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, ha a sérülés vagy a betegség nyolc napon belül gyógyul.

Mind a magánlaksértés szabálysértési és bűncselekményi alakzatának, mind a testi sértés vétségének elkövetői a törvény alapján kizárólag magánindítványra büntetendők.

A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény (a továbbiakban: Hketv.) 1. § (1) bekezdésének a) pontja alapján hozzátartozók közötti erőszaknak minősül a bántalmazó által a bántalmazott sérelmére megvalósított, a méltóságot, az életet, a szexuális önrendelkezéshez való jogot, továbbá a testi és lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető tevékenység.

A Hketv. 6. § (2) bekezdésének a) és b) pontja alapján a rendőrség az ideiglenes megelőző távoltartást – többek között – a helyszíni intézkedése során észlelt hozzátartozók közötti erőszakra vonatkozó tények alapján hivatalból, vagy a bántalmazott, illetve a bántalmazottnak a Ptk. 685. § b) pontjában meghatározott közeli hozzátartozója és hozzátartozója bejelentése alapján rendelheti el. A (3) bekezdés szerint a rendőrség az ideiglenes megelőző távoltartást akkor rendeli el, ha az eset összes körülményéből, így különösen a bántalmazó és a bántalmazott által előadott tényekből, a hozzátartozók közötti erőszak helyszínéből, a hozzátartozók közötti erőszakra utaló jelekből, a bántalmazó és a bántalmazott magatartásából és egymáshoz való viszonyából a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére megalapozottan lehet következtetni.

A rendőri jelentés és a panaszosi előadás megegyezik abban, hogy a panaszos azért tett telefonon bejelentést a rendőrkapitányságra, mivel a válással és az ingatlannal kapcsolatos vitája feleségével tettelegesséig fajult. A bejelentés tartalma alapján megállapítható volt a magánlaksértés, valamint a testi sértés elkövetésének gyanúja, amely körülmény nyilvánvalóan az Rtv. 13. §-ában foglalt rendelkezés szerinti intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. Az elsődleges intézkedéseket a rendőrök megtették, a helyszínen megjelentek, az ott tartózkodó feleket meghallgatták.

A rendőri jelentések az esetről az alábbi releváns információkat tartalmazzák: a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának állományában szolgálatot teljesítő r. törzssászlós és r. őrmester az adott napon 19:30 órakor, az ügyeletes utasítására jelent meg a Budapest, XI. kerület, Bornemissza u. 10. fszt. I. szám alatt lévő lakásban, mivel onnan „családi botrányról” tettek bejelentést. A helyszínre kiérkező rendőrök meghallgatták a panaszost, aki elmondta, hogy feleségével válófélben vannak, szóváltás alakult ki közöttük, melynek során felesége egy almát vágott hozzá, majd annak darabjait a jobb fülébe próbálta „gyömöszölni”, amiről a panaszos felvételt is készített a mobiltelefonjával. A r. törzssászlós a panaszos felsőruházatán látta, hogy az vélhetőleg gyümölcscsel szennyezett, egyéb látható sérülést azonban nem észlelt rajta, és kérdésére a panaszos orvosi ellátást sem kért.

A rendőrök ezt követően a helyszínen meghallgatták a panaszos feleségét is, aki elmondta, hogy a lakásban tartózkodott, amikor férje (a panaszos) megérkezett, közölte vele, hogy hazaköltözik, és pizzát szeretne sütni. Erre a feleség közölte, hogy ne süssön és távozzon a lakásból, mire a panaszos félrelökte, neki a konyhaszekrénynek. A r. törzssászlós bántalmazásra utaló nyomot a feleségen nem látott, aki kérdésére orvosi ellátást sem kért.

A panaszos és a felesége egybehangzóan előadták, hogy válófélben vannak, és egy ideiglenes intézkedés van köztük érvényben a Budai Központi Kerületi Bíróságtól a közös gyermekük felügyeleti jogát illetően. A gyermek az édesanyja felügyelete alatt áll, akinek elmondása szerint a rokonoknál volt, a Balatonon nyaralt.

A feleség elmondta, hogy a panaszos a lakásba a saját kulcsával ment be.

A r. törzsszázlós mindkét felet részletes jogi felvilágosításban részesítette, amelyet megértettek és tudomásul vettek. Mindketten úgy nyilatkoztak, hogy nem kívánják a másikat feljelenteni bántalmazásért. A feleség továbbá az intézkedés alatt azt kérte, hogy a panaszos – aki az ingatlanba nincs bejelentve és nem is tulajdonosa annak – távozzon. Közölte azt is, hogy korábban a panaszost feljelentette bántalmazásért, amely ügy jelenleg is folyik.

A panaszos a r. törzsszázlós kérdésre előadta, hogy életvitelszerűen az ingatlanban él, amelynek bizonyítékeként megmutatta a lakás kisebbik szobájában lévő egyik szekrényben a ruháit. Ezt látva felesége közölte, hogy a panaszos a többi holmiját már korábban elvitte, nem lakik ott életvitelszerűen, ezért nyomatékosan kéri, hogy a lakást hagyja el. A panaszos elmondta, hogy a lakásba valóban nincs bejelentve, megélhetési problémái nincsenek, saját lakása van a Barázda utcában.

A fentiek alapján a r. törzsszázlós felkérte a panaszost a lakás elhagyására, aki ennek eleget téve önként távozott. Körülbelül 5 perc elteltével a panaszos a lakásba becsengetve visszaérkezett, és közölte, hogy felhívta jogi képviselőjét a történetek miatt, aki vonalban van és kéri, hogy beszélhessen a helyszínen intézkedő rendőrrel. A r. törzsszázlós átvette a telefont, bemutatkozott, közölte a rendfokozatát, majd a vonal másik végén lévő, dr. S. Sz. néven bemutatkozó férfi közölte vele, hogy nagy hibát követ el, és meg fogja ütni a bokáját, ha továbbra is ezt a jogellenes intézkedést fogantatosítja az ügyfelével szemben, mivel az ügyfelének joga van bent tartózkodni a fenti ingatlanban, mivel azt életvitelszerűen használja. A r. törzsszázlós ezt követően visszaadta a telefont a panaszosnak, és közölte hogy a továbbiakban sem vele, sem az ismeretlen telefonálóval nem kíván beszélni. A panaszos ezek után jogi képviselője tanácsára elkérte a rendőrök nevét és jelvéyszámát, amit az intézkedés végén ismételten megadtak neki. A r. törzsszázlós ekkor ismételten távozásra kérte fel a panaszost, aki ennek önként eleget tett és a lakást elhagyta.

A rendelkezésre álló dokumentumok alapján megállapítható, hogy a helyszínen intézkedő rendőrökkel az ott tartózkodó személyek egyrészt egy polgári jogi vita részleteit közölték, másrészt pedig bántalmazásra utaló kijelentéseket tettek.

A r. törzsszázlós – a 01110-105/59/2012. P. számon készült jelentése, valamint a tanúként történt meghallgatása során elhangzottak szerint – mindkét félnek megadta a szükséges jogi felvilágosítást a könnyű testi sértés bűncselekmény vonatkozásában, mivel bejelentésében először a panaszos, majd a helyszíni intézkedés során a felesége is bántalmazást panaszolt. A feljelentés megtételével, valamint a látleletvétellel kapcsolatos részletes felvilágosítást követően mindketten úgy nyilatkoztak, hogy a bántalmazás miatt nem kívánnak a másik ellen feljelentést tenni, illetve az arról szóló tájékoztatás ellenére nem kérték az ideiglenes megelőző távoltartás elrendelését sem. A r. törzsszázlós tanúvallomásaiban megjegyezte, hogy a panaszos felesége a felvilágosítás kapcsán kijelentette, hogy jogi végzettsége van, tisztában van a jogaival, ezért azokról nem kér tájékoztatást.

A helyszínen megállapított tényállás alapján a magánlaksértés bűncselekményének gyanúja nem merült fel, felhívták ugyanakkor a rendőrök a panaszos figyelmét arra, hogy – mivel állítása szerint a lakást életvitelszerűen használja – birtokvédelemért fordulhat az illetékes önkormányzathoz.

A fentiek alapján az intézkedő rendőrök a helyszínen tudomásukra jutott elsődleges információk birtokában megállapított tények alapján megadták a tőlük elvárható, szükséges mértékű felvilágosítást a panaszosnak – és a feleségének is – mind az ingatlant érintő birtokvitával, mind a bántalmazással kapcsolatban. A felvilágosítás adási kötelezettség teljesítésével kapcsolatban tett panaszt ezért elutasítom.

2.) A panaszos felkérése a lakásból történő távozásra

Az Rtv. 24. § (2) bekezdése szerint a magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

Mindkét jelenlévő fél elismerte, hogy a panaszos korábban egy polgári jogi ügylet – fennálló házastársi kapcsolat – alapján tartózkodott abban az ingatlanban, amely a felesége tulajdonát képezi. Eltért azonban az előadásuk abban, hogy a panaszos még az intézkedés időpontjában is életvitelszerűen használta-e az említett ingatlant.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a panaszos a helyszínen nem tudta okirattal megfelelően igazolni a lakásban való jogszerű tartózkodását.

A rendőröknek bemutatott lakcímet igazoló hatósági igazolvány tanúsága szerint a panaszos nem a felesége tulajdonában álló lakásba volt bejelentve, hanem abba az ingatlanba, amelyről az intézkedés során kijelentette, hogy az a saját tulajdonát képezi.

A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 31/B. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a lakásban a házastársak egyikőjük vagy mindkettőjük tulajdonjoga vagy bérleti joga alapján laknak, a házasság felbontása esetén – kérelemre – a bíróság dönt a lakás használata felől.

A Csjt. 31/B. § (3) bekezdés alapján, ha a közös lakás valamelyik házastárs különvagyonra vagy önálló bérlete, a lakáshasználati jog ezt a házastársat illeti meg. A bíróság a másik házastársat kivételesen, és csak abban az esetben jogosíthatja fel a lakás megosztott vagy kizárólagos használatára, ha a lakáshasználatra jogosult gyermek nála van elhelyezve. Szolgálati lakás esetében azonban a bérlet a lakás elhagyására nem lehet kötelezni.

A panaszos által bemutatott bírósági végzés keltezése alapján 2011. május 25-én – tehát a sérelmezett rendőri intézkedés napjánál (2012. augusztus 26.) lényegesen korábbi időpontban – keletkezett. A panaszos állítása szerint a dokumentum „a Bíróság hibája miatt tévesen lett dátumozva”, ugyanakkor nem tudott felmutatni olyan kérelmet, amely a végzés kijavítására irányult volna. Az említett dokumentum rendelkező részében a bíróság a panaszos, mint felperes által a felesége, mint alperes ellen házasság felbontása iránt indított perben ideiglenes intézkedéssel szabályozta a közös gyermekükkel való kapcsolattartást. A végzés rendelkező része továbbá azt is tartalmazta, hogy a bíróság „Ezt meghaladóan az alperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmét elutasítja.”. Azonban az, hogy az alperes ideiglenes intézkedés iránti kérelme konkrétan mire terjedt ki, csak a több oldalas, bonyolult jogi megszövegezésű bírósági végzés indokolásának részletes áttanulmányozásával és értelmezésével állapítható meg, amelyre a helyszíni intézkedés során eljáró rendőröknek nyilvánvalóan nem volt lehetősége, és az tőlük nem is volt elvárható.

A lakásban tartózkodásának jogos indokaként a panaszos emellett az egyik szobában található ruhadarabokra hivatkozott, amivel kapcsolatban a felesége határozottan kijelentette, hogy az csak töredéke a ruhatárának, mivel személyes- és használati tárgyainak nagy részét magával vitte, amikor két hónappal korábban külön költözött.

A családon belüli erőszak kezelésével és a kiskorúak védelmével kapcsolatos rendőri feladatok végrehajtására kiadott 32/2007. (OT 26.) ORFK utasításának megfogalmazása szerint alapvető érdek fűződik ahhoz, hogy a családon belüli erőszakkal kapcsolatos rendőri tevékenység megelőzési szemlélettel, áldozatközpontúan és a társadalmi elvárásoknak megfelelő módon kerüljön ellátásra. Az intézkedést megelőző körülmények, továbbá a helyszínen tudomásukra hozott információ – miszerint a panaszost felesége korábban a kerületi rendőrkapitányságon feljelentette bántalmazásért – a rendőröket az Rtv. 24. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére megfontolásra készítette, mivel az eredeti állapot fenntartása annak lehetőségét vetítette előre, hogy a panaszos részéről esetleg súlyosabb sérüléssel járó tettelegességre, vagy súlyosabb következménnyel járó bűncselekmény elkövetésére kerül sor.

Az adott élethelyzetben kialakult konfliktus elfajulása megkívánta a megelőzési szemlélet előtérbe helyezését és a lehetőségek mérlegelését. A panaszossal szemben szabálysértés vagy bűncselekmény elkövetése miatt konkrét rendőri intézkedésre nem került sor, a rendőrök pusztán felkérték a panaszost a lakás elhagyására, aminek ő önként eleget is tett. **A rendőrök álláspontom szerint nem lépték túl intézkedési kötelezettségük kereteit, mivel a panaszoshoz intézett kérésüket nem a feleség magánérdekének védelme, hanem az esetleges súlyosabb következmények elhárítása indokolta. A panaszt ezért elutasítom.**

A rendőrök döntésének indoklását az is alátámasztja, hogy a feleség másnap tett bejelentése nyomán – amikor a panaszos szintén a lakásban tartózkodott – ugyanaz a r. törzsszázlós érkezett a helyszínre, mint a panaszban említett napon, ennek ellenére nem kérte fel a panaszost a lakásból való távozásra, mivel a felek vitája során ebben az esetben tettelegességre, vagy egyéb, indulat által kiváltott cselekményre nem került sor, és attól nem is kellett tartani.

3.) Az intézkedéssel kapcsolatban a rendőrkapitányságon kapott tájékoztatás tartalma

A panaszos az intézkedés napjának estjén személyesen bement a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányságra, hogy az ügyeletes tiszttel tisztázza a jogi helyzetet. Magával vitte a bíróság említett végzését, valamint a felesége kérelmét is, hogy egyértelmű legyen, mi alapján döntött a bíróság a lakás közös használatáról. A panaszos arra hivatkozott, hogy a Csjt. alapján nem hozhattak volna az intézkedés során ilyen döntést, hiszen arra csak a bíróságnak van lehetősége, másrészt a végzés is alátámasztja jogos lakáshasználatát. A rendőrök azonban továbbra is fenntartották álláspontjukat, hogy jogszerűtlenül tartózkodott a lakásban, sőt a panaszos kérdésére kijelentették, hogy amennyiben hazamegy, ismételten így fognak eljárni.

A főügyeleti szolgálatot teljesítő r. százados 01110-105/59/2012. P. számú jelentésében, valamint a 29000-105/993-27/2012. P. számon készült, tanúként történt meghallgatásáról szóló jegyzőkönyvben foglaltak alapján megállapítható, hogy a panaszos által elmondottak, valamint a bemutatott dokumentumok figyelembe vételével a rendőrségen kizárólag a magánjogi vitát próbálták meg tisztázni. **Nem hangzott el ugyanakkor arra vonatkozó közlés, hogy a lakás elhagyására a panaszost kifejezetten a már fent részletezett konfliktus elfajulása miatt, megelőzési célzattal kérték meg a rendőrök, nem pedig a feleség magánérdekének védelmében. A tájékoztatás tartalmára vonatkozóan a panasznak ezért helyt adok.**

V.

A Panasztestületnek a rendőrök által az intézkedés helyszínén nyújtott tájékoztatással, valamint a panaszosnak a lakás elhagyására történő felhívásával kapcsolatban tett megállapítással a határozat IV. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye XIII. cikke és XXIV. cikke;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdésének a) pontja és (2) bekezdése, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 24. § (1) és (2) bekezdései, 92. § (1) bekezdése, a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései;
- a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 188. § (1) bekezdése és 191. § (1) bekezdése;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdése és 176.§-a;
- a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 31/B. § (1) és (3) bekezdései;
- a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény 1. § (1) bekezdésének a) pontja, 6. § (2) bekezdésének a) és b) pontja, valamint (3) bekezdése;
- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 166.§ (1) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 8. § (1) és (2) bekezdései, valamint a 9. § (1) bekezdése;
- a családon belüli erőszak kezelésével és a kiskorúak védelmével kapcsolatos rendőri feladatok végrehajtására kiadott 32/2007. (OT 26.) ORFK utasítás.

Budapest, 2013. szeptember 27.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**